ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 3. marca 2005 *

Vo veci C-428/02,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Vestre Landsret (Dánsko) z 15. novembra 2002 a doručený Súdnemu dvoru 26. novembra 2002, ktorý súvisí s konaniami:

Fonden Marselisborg Lystbådehavn

proti

Skatteministeriet,

a

Skatteministeriet

proti

Fonden Marselisborg Lystbådehavn,

* Jazyk konania: dánčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský a U. Lõhmus (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. septembra 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Fonden Marselisborg Lystbådehavn, v zastúpení: L. Henriksen a M. Andersen, advokaterne,

— Skatteministeriet a dánska vláda, v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Biering, advokat,

— grécka vláda, v zastúpení: M. Apessos a K. Georgiadis, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Traversa a T. Fich, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. októbra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/111/ES zo 14. decembra 1992 (Ú. v. ES L 384, s. 47; Mim. vyd. 09/001, s. 224, ďalej len „šiesta smernica").

2 Tento návrh bol podaný v rámci dvoch sporov medzi Fonden Marselisborg Lystbådehavn [nadáciou rekreačného prístavu Marselisborg (Dánsko), ďalej len „FML"] a Skatteministeriet (dánske ministerstvo financií) a týmto ministerstvom a FML týkajúcich sa podliehania dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH") za činnosti prenájmu miest na kotvenie na vode, ako aj miest na zimovanie na súši v rekreačnom prístave pre rekreačné plavidlá.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa svojho jedenásteho odôvodnenia má šiesta smernica za účel najmä zaviesť spoločný zoznam oslobodení od daní tak, aby sa vo všetkých členských štátoch mohli jednotným spôsobom vyberať vlastné prostriedky Spoločenstva.

4 Článok 2 ods. 1 šiestej smernice určuje, že DPH podlieha „dodávka tovaru alebo služieb za úhradu [protihodnotu — *neoficiálny preklad*] v rámci územia štátu osobou podliehajúcou dani [platiteľom dane — *neoficiálny preklad*]".

5 Článok 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice stanovuje:

„1. Pojem ‚osoba podliehajúca dani [platiteľ dane — *neoficiálny preklad*]' predstavuje osobu, ktorá nezávisle na ľubovoľnom mieste vykonáva hospodársku činnosť bližšie určenú v odseku 2, odhliadajúc od účelu a výsledkov tejto činnosti.

2. Hospodárske činnosti spomínané v odseku 1 predstavujú všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, vrátane banských a poľnohospodárskych činností a činností jednotlivých profesií. Aj využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe sa bude tiež považovať za hospodársku činnosť."

6 Článok 13 B písm. b) šiestej smernice, ktorý je uvedený v jej hlave X s nadpisom „Oslobodenia od dane" stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločenstva, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovia na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

...

b) [árenda a — *neoficiálny preklad*] prenajímanie nehnuteľného majetku s výnimkou:

1. poskytovania ubytovania, podľa definície v zákonoch členských štátov, v hotelovom sektore alebo v sektoroch s podobnou funkciou, vrátane poskytovania ubytovania v prázdninových táboroch alebo na miestach určených na stanovanie,

2. prenajímanie budov a priestorov [miest — *neoficiálny preklad*] na parkovanie vozidiel,

3. prenajímanie trvalo inštalovaných zariadení a strojov,

4. prenajímanie sejfov.

Členské štáty môžu aplikovať nasledujúce výnimky na rozsah platnosti tohto oslobodenia od dane:

...“

Vnútroštátna právna úprava

7 Článok 13 ods. 1 bod 8 momsloven (zákon o DPH) stanovuje:

„Od DPH sú oslobodené nasledujúce zdaniteľné obchody:

...

8. Správa, prenájom a árenda nehnuteľného majetku, ako aj dodávka plynu, vody, elektrickej energie a tepla spojená s prenájmom alebo árendou. Oslobodenie sa však nevzťahuje na prenájom izieb v hoteloch a podobných zariadeniach, prenájom izieb v zariadeniach, ktoré tieto prenajímajú na obdobie kratšie ako mesiac, prenájom miest na kemping, parkovanie alebo reklamných miest, rovnako ako prenájom úschovní."

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 Správa rekreačného prístavu Marselisborg je zverená FML. Táto autonómna inštitúcia pôsobí najmä v prenájme kotevných miest pre lode na vode a miest na súši pre zimovanie lodí.

9 Kotevné miesto pre loď na vode môže byť prenajaté buď na rok alebo na mesačnom základe, alebo na ešte kratšie obdobie, teda na jeden alebo niekoľko dní.

10 V prípade prenájmu na rok nájomca získava právo používať stále a určité miesto, ako aj právo používať spoločné zariadenia prístavu, ako sú toalety a sprchy. Miesta sú prispôsobené pre lode v závislosti od ich veľkosti. Každé z nich má individuálne číslo a je označené pilótami alebo žrďami na plavákoch, alebo plávajúcim mólom so žrďami na plavákoch. Ak nájomca takéhoto miesta nechce toto miesto používať počas obdobia prevyšujúceho 24 hodín, miesto je bezodplatne poskytnuté k dispozícii návštevníkom.

11 Dlhodobý nájomcovia miest pre lode s právom umiestnenia na súši musia zaplatiť ročný poplatok za prenájom a zložiť vklad, ktorý je vypočítaný najmä v závislosti od veľkosti lode. Naopak žiadny vklad sa nevyžaduje pri prenájme miesta na vode, bez práva umiestnenia na súši. Ročný nájom je však v takejto situácii vyšší.

12 V prípade prenájmu na mesačnom základe je nájom vyberaný každý mesiac, ale nevyžaduje sa žiadny vklad. Nájomcovi je v zásade garantované určené očíslované miesto prispôsobené jeho lodi.

13 Prenájom na krátke obdobie sa predpokladá pre návštevníkov, ktorí dostanú miesto v prístave iba na jeden alebo niekoľko dní. Pre tento typ prenájmu nie je požadovaný žiadny vklad.

14 Čo sa týka prenájmu miest na súši, tento umožňuje užívateľovi získať právo na používanie určitého miesta určeného na prezimovanie jeho lode. Toto miesto pozostáva zo sklzu na spúšťanie lodí, teda z očíslovanej konštrukcie, na ktorej je uložená loď, ku ktorej má nájomca voľný prístup pre prípad kontroly a prípravy svojej lode.

15 Spor v konaní vo veci samej vyplýva zo skutočnosti, že v odpovedi na žiadosť zaslanú roku 1999 zo strany FML miestnemu daňovému orgánu Århus (Dánsko) tento zastával názor, že príjmy získané z činnosti prenájmu miest pre lode podliehajú DPH. FML napadol toto rozhodnutie pred Landsskatteret (Dánsko).

16 Vo svojom uznesení zo 6. decembra 2000 tento súdny orgán rozhodol, že prenájom miest pre lode na vode nemôže spadať pod oslobodenie od DPH uvádzané článkom 13 ods. 1 bodom 8 momsloven z dôvodu, že táto činnosť nemôže byť považovaná za prenájom nehnuteľného majetku. Landsskatteret zastával názor, že majiteľ lode si neprenajíma vymedzenú a identifikovateľnú plochu alebo časť nehnuteľnosti, ale získava iba právo stáleho používania a disponovania miestom na vode pre svoju loď v prístave.

17 Naopak, čo sa týka skladovania lode v zime, Landsskatteret rozhodol, že táto činnosť nepodlieha DPH, pretože môže byť kvalifikovaná ako „prenájom nehnuteľného majetku" v zmysle článku 13 ods. 1 bodu 8 momsloven. Zastával názor, že vlastník lode si za cenu určenú v pomere k zaberanej ploche prenajíma vymedzený a identifikovateľný priestor, kam môže voľne prísť počas zimného obdobia. Podľa tohto súdneho orgánu sa na takýto prenájom nevzťahuje derogatívne ustanovenie týkajúce sa „prenájmu priestorov [miest — *neoficiálny preklad*] na parkovanie vozidiel", pretože lode nespadajú pod pojem „vozidlá" v zmysle článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice.

18 Tak FML, ako aj Skatteministeriet podali proti predmetnému uzneseniu Landsskatteret odvolanie na Vestre Landsret. Tento súdny orgán usúdil, že riešenie sporu, o ktorom koná, si vyžaduje výklad článku 13 B písm. b) šiestej smernice a rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má byť článok 13 B písm. b) šiestej smernice o DPH... vykladaný v tom zmysle, že pojem ‚prenájom nehnuteľného majetku' zahŕňa prenájom miest pre lode,

ktorý spočíva v jednej časti na ploche územia prístavu, ako aj vo vymedzenom a identifikovateľnom mieste na vode?

2. Má byť článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice vykladaný v tom zmysle, že pojem ‚vozidlá' zahŕňa lode?"

O prvej otázke

19 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 13 B písm. b) šiestej smernice má byť vykladaný v tom zmysle, že pojem prenájmu nehnuteľného majetku zahŕňa prenájom miest pre kotvenie lodí na vode, ako aj miest pre skladovanie týchto lodí na súši v priestore prístavu.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

20 FML tvrdí, že jeho činnosť prenájmu miest pre lode, ako aj miest na súši pre zimovanie lodí zodpovedá podmienkam určeným judikatúrou Súdneho dvora pre založenie prenájmu nehnuteľného majetku v zmysle šiestej smernice. Podľa neho pri jeho činnosti dávajúcej dôvod plateniu nájomného je miesto prenajímané na konkrétne zmluvné obdobie a tento prenájom prináša so sebou prevod práva na užívanie majetku na nájomcu a vylúčenie z tohto užívania tretích osôb.

21 Čo sa týka povahy prenajímanej veci, zdôrazňuje, že prístavné zariadenia predstavujú konštrukcie pevne spojené so zemou, ktoré nemôžu byť ľahko demontované alebo premiestnené.

22 Dánska vláda zastáva názor, že prenájom miest pre lode nemôže byť považovaný za prenájom nehnuteľného majetku v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice, pretože výnimky uvádzané týmto článkom musia byť vykladané doslovne.

23 Podľa dánskej vlády hoci prístavné zariadenia môžu byť kvalifikované ako „nehnuteľnosti", termínom, ktorý predstavuje základný prvok pre analyzovanie pojmu „nehnuteľný majetok" v zmysle šiestej smernice, používanie týchto zariadení pri kotvení predstavuje akcesorické plnenie, ktoré z daňového hľadiska musí byť posudzované rovnako ako hlavné plnenie, teda pridelenie majiteľovi lode miesta na vode v prístave. Toto plnenie teda nespĺňa podmienky pre naplnenie pojmu nehnuteľný majetok.

24 Naopak prenájom jasne vyznačeného miesta na súši majiteľom lode pre jej skladovanie počas zimy by mal byť kvalifikovaný ako prenájom nehnuteľného majetku v zmysle šiestej smernice.

25 Grécka vláda podľa vzoru dánskej vlády zastáva názor, že pojem „prenájom nehnuteľného majetku" neoznačuje vymedzené a identifikovateľné miesto na vode, ale označuje prenájom miest na súši pre zimovanie lodí.

26 Komisia Európskych spoločenstiev tvrdí, že z veľmi extenzívneho výkladu pojmov „árenda a prenájom nehnuteľného majetku" daného Súdnym dvorom vyplýva, že prenájom časti suchozemskej plochy prístavu určenej na zimovanie lodí predstavuje nepochybne prenájom nehnuteľného majetku v zmysle šiestej smernice. Na druhej strane prenájom miesta na vode nemôže byť posudzovaný odlišne v závislosti od existencie technických osobitostí ako priviazanie lode k bóji alebo k plávajúcemu mólu, či ukotvenie kotvou o morské dno alebo o pilótu zabitú do dna.

Odpoveď Súdneho dvora

27 Podľa ustálenej judikatúry výnimky uvedené v článku 13 šiestej smernice predstavujú autonómne pojmy právneho poriadku Spoločenstva, ktoré preto musia byť definované v kontexte práva Spoločenstva (pozri rozsudky z 12. septembra 2000, Komisia/Írsko, C-358/97, Zb. s. I-6301, bod 51; zo 16. januára 2003, Maierhofer, C-315/00, Zb. s. I-563, bod 25; z 12. júna 2003, Sinclair Collis, C-275/01, Zb. s. I-5965, bod 22, a z 18. novembra 2004, Temco Europe, C-284/03, Zb. s. I-11237, bod 16).

28 Pri absencii definície pojmu „prenájom nehnuteľného majetku" v článku 13 B písm. b) šiestej smernice je potrebné vykladať toto ustanovenie vo svetle kontextu, do ktorého zapadá, účelu a štruktúry tejto smernice, berúc do úvahy najmä *ratio legis* oslobodenia, ktoré uvádza (pozri v tomto zmysle rozsudok Temco Europe, už citovaný, bod 18).

29 V tomto ohľade keďže oslobodenia uvádzané článkom 13 šiestej smernice predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, podľa ktorej je DPH vyberaná z každého odplatného poskytnutia služieb vykonaného platiteľom dane, mali by byť vykladané doslovne (pozri najmä rozsudky Komisia/Írsko, už citovaný, bod 52; z 12. septembra 2000, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-359/97, Zb. s. I-6355, bod 64, a Sinclair Collis, už citovaný, bod 23).

30 V mnohých rozsudkoch Súdny dvor definoval prenájom nehnuteľného majetku v zmysle článku 13 B písm. b) šiestej smernice ako právo dané nájomcovi majiteľom nehnuteľnosti za odplatu a na dojednanú dobu držať túto nehnuteľnosť a vylúčiť z užívania takéhoto práva každú tretiu osobu (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Írsko, už citovaný, body 52 až 57; z 9. októbra 2001, Mirror Group, C-409/98, Zb. s. I-7175, bod 31; zo 4. októbra 2001, „Goed Wonen", C-326/99, Zb. s. I-6831, bod 55, a Temco Europe, už citovaný, bod 19).

31 V konaní vo veci samej je nesporné, že vzťah medzi FML a užívateľmi miest na súši, ktorí disponujú po určitú dobu výlučným užívaním im pridelených miest, spadá pod pojem prenájmu v zmysle predmetného ustanovenia. Takisto je tomu v prípade vzťahov medzi FML a užívateľmi miest na vode, hoci z príležitostného dôvodu takéto miesto môže byť dočasne zabraté inou loďou ako loďou držiteľa tohto miesta, keď tento miesto nevyužíva pre svoju vlastnú loď. Takéto príležitostné používanie nepoškodzujúce držiteľa nemôže byť považované za narúšajúce jeho vzťah so správou prístavu.

32 Preto pre zodpovedanie prvej otázky zostáva určiť, či miesta pre lode na súši a miesta pre lode na vode majú byť považované za nehnuteľný majetok.

33 Čo sa týka miest na súši, je potrebné konštatovať, že súš používaná pre skladovanie lodí je nehnuteľným majetkom.

34 Čo sa týka miest na vode, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že FML je vlastníkom prístavného terénu a bazénu. Skutočnosť, že tento terén je či už celý, alebo sčasti zatopený, nebráni jeho kvalifikovaniu ako nehnuteľného majetku, ktorý môže byť predmetom prenájmu alebo árendy. FML ako majiteľ môže tento terén prenajať ako celok, vrátane jeho vymedzených častí. Prenájom sa však netýka akejkoľvek kvantity vody, ale určenej časti bazénu. Táto plocha krytá vodou je určená trvalým spôsobom a nemôže byť premiestnená.

35 Následne, ako to poznamenala tiež generálna advokátka v bode 32 svojich návrhov, dokonca s prihliadnutím na doslovnú interpretáciu článku 13 B písm. b) šiestej smernice, miesto v prístavnom bazéne zodpovedá definícii nehnuteľného majetku v zmysle tohto ustanovenia.

36 Na prvú otázku je teda potrebné odpovedať tak, že článok 13 B písm. b) šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že prenájom nehnuteľného majetku zahŕňa prenájom miest určených pre kotvenie lodí na vode, ako aj miest pre skladovanie týchto lodí na súši v priestore prístavu.

O druhej otázke

37 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „vozidlá" uvedený v článku 13 B písm. b) bode 2 šiestej smernice zahŕňa lode.

Pripomienky predložené Súdnemu dvoru

38 FML tvrdí, že z článku 15 bodu 2, článku 28 b bodu 2 písm. a) a článku 28e bodu 4 písm. b) a c) šiestej smernice vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva rozlišuje medzi pojmami „dopravné prostriedky" a „vozidlá". Keď sa ustanovenie vzťahuje na všetky typy dopravných prostriedkov, teda lietadlá, motorové vozidlá, lode atď., je použitý pojem „dopravné prostriedky". Naopak, pojem „vozidlá" je použitý výlučne pre označenie pozemných dopravných prostriedkov, ktoré sú pojazdné. Pojem „vozidlá" uvedený v článku 13 B písm. b) šiestej smernice sa teda vzťahuje iba na pozemné dopravné prostriedky, a preto treba na druhú otázku odpovedať záporne.

39 Dánska a grécka vláda zastávajú názor, že pojem „vozidlá" nemá byť vykladaný doslovne. Tento pojem sa má teda vzťahovať na všetko, čo môže prevážať osobu z jedného bodu do druhého, vrátane lodí.

40 Komisia tiež tvrdí, že napriek terminologickým odchýlkam medzi rozličnými jazykovými verziami článku 13 B písm. b) bodu 2 šiestej smernice, pojem „vozidlá" je v skutočnosti vo všetkých použitý koherentným spôsobom a zahŕňa dopravné prostriedky v širokom význame, vrátane lodí. Opačný výklad by mal nelogické dôsledky, ktoré by boli nezlučiteľné so zásadou daňovej neutrality.

Odpoveď Súdneho dvora

41 Termíny používané v rozličných jazykových verziách predmetného článku 13 B písm. b) bodu 2 pre pomenovanie pojmu „vozidlá" nie sú koherentné. Ako to dôvodne poznamenala Komisia, určité jazykové verzie, medzi ktorými figurujú francúzska, anglická, talianska, španielska, portugalská, nemecká a fínska, zahŕňajú pod tento pojem dopravné prostriedky vo všeobecnosti, vrátane lietadiel a lodí. Naopak iné verzie ako dánska, švédska, holandská a grécka zvolili presnejší pojem, ktorý má užší význam a ktorý slúži pre označenie v prvom rade „pozemných dopravných prostriedkov". Konkrétne dánsky termín „køretøjer" sa týka pozemných kolesových dopravných prostriedkov.

42 V tomto ohľade je dôležité pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami určitého ustanovenia Spoločenstva, má byť toto vykladané v závislosti od celkovej štruktúry a účelu právnej úpravy, ktorej je časťou (pozri najmä rozsudky z 27. marca 1990, Cricket St Thomas, C-372/88, Zb. s. I-1345, bod 19, a zo 14. septembra 2000, D., C-384/98, Zb. s. I-6795, bod 16).

43 Čo sa teda týka prenájmu miest pre státie vozidiel, článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice zavádza výnimku z oslobodenia uvedeného týmto článkom pre árendu a prenájom nehnuteľného majetku. Kladie teda uvádzané operácie pod všeobecný režim tejto smernice, ktorý smeruje k podliehaniu DPH všetkých zdaniteľných obchodov s vylúčením výslovne uvedených výnimiek. Toto ustanovenie tak nemôže

byť vykladané doslovne (pozri rozsudok z 12. februára 1998, Blasi, C-346/95, Zb. s. I-481, bod 19).

44 Preto termín „vozidlá" použitý v tomto ustanovení má byť vykladaný ako označujúci všetky dopravné prostriedky vrátane lodí.

45 V skutočnosti prenájom miest pre lode sa neobmedzuje na samotné právo výlučne užívať plochu vody, ale obsahuje v sebe umožnenie disponovania rôznymi prístavnými zariadeniami umožňujúcimi najmä ukotvenie lode, možnosť nalodenia a vylodenia pre posádku, eventuálne použitie rôznych sanitárnych a iných zariadení posádkou. Ako teda uviedla generálna advokátka v bode 51 svojich návrhov, žiadny z dôvodov, najmä spoločenského poriadku, hrajúcich rolu pri odôvodnení výnimky z podliehania DPH zavedenej v prospech prenájmu nehnuteľností nemôže byť použitý na prenájom miest pre lode zasahujúc do podmienok konania vo veci samej.

46 Za týchto okolností, s ohľadom na ciele článku 13 B písm. b) šiestej smernice bodu 2 tohto ustanovenia, ktorý vylučuje oslobodenie od DPH pre prenájom miest pre parkovanie vozidiel, sa má vykladať v tom zmysle, že sa použije všeobecným spôsobom na prenájom miest pre státie všetkých dopravných prostriedkov vrátane lodí.

47 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné odpovedať na druhú otázku, že článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „vozidlá" zahŕňa lode.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. **Článok 13 B písm. b) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/111/EHS zo 14. decembra 1992, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem prenájom nehnuteľného majetku zahŕňa prenájom miest určených pre kotvenie lodí na vode, ako aj pre skladovanie týchto lodí na súši v priestore prístavu.**

2. **Článok 13 B písm. b) bod 2 šiestej smernice 77/388 zmenenej a doplnenej smernicou 92/111 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „vozidlá" zahŕňa lode.**

Podpisy